

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Proprietari ai Locuințelor Private 53/440 privind încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 02 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 26.10.2015, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva APLP 53/440 privind încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 62 497,72 lei pentru perioada de consum 01.02.2015-30.04.2015. Ulterior și-a concretizat cerințele solicitând instanței încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 22 733,02 lei pentru perioada de consum 01.02.2015-30.04.2015.

În motivarea acțiunii reclamantul, a invocat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.5565 din 21.11.2003, încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP 53/440, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către societatea reclamantă la obiectele sale, specificând că potrivit pct. 3.1 al contractului nominalizat, calculele pentru energia termică au fost făcute în baza datelor aparatului de evidență prezentate de către „Abonat” la SA „Termoelectrica”.

Concretizează reclamanta că pentru energia termică livrată, pârâtul în conformitate cu p.4.2 al contractului nominalizat era obligat să achite lunar plata costului energiei utilizate organizației furnizoare de energie termică prin dispozițiile de plată ale reclamantului, conform tarifelor stabilite.

Precizează societatea reclamanta că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea facturilor de plată pentru consumul de energie termică, pârâtul a acumulat o datorie la consumul de energie termică în sumă de 62 497,72 lei pentru perioada de consum 01.02.2015 - 30.04.2015, confirmată prin lista facturilor și achitărilor, specificând că părțile au convenit, că plata se consideră efectuată la data încasării sumelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

Afirmă reclamanta că de către furnizor au fost respectate integral obligațiile contractuale, menționând că pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului creat pârâtului i-a fost expediată prin intermediul unei scrisori recomandate o

reclamație/somație cu nr.79/950 din 08.10.2015, lăsată de către ultimul fără examinare și până în prezent nu a fost primit nici un răspuns.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2016 acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 16.02.2016, SA „Termoelectrica” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 22 iulie 2016 SA „Termoelectrica” a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „Termoelectrica” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Termoelectrica” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea